

Î N C H E I E R E

11 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Dovgani Anatoli,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Dovgani Anatoli
împotriva Institutului Național de Metrologie al Republicii Moldova, intervenient
accesoriu Agenția pentru protecția drepturilor consumatorilor cu privire la
contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 2 mai 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de către Dovgani Anatoli și menținută hotărârea Judecătoriei
Buiucani mun. Chișinău din 23 aprilie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 24 iunie 2013, Dovgani Anatoli a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Institutului Național de Metrologie al Republicii Moldova, intervenient
accesoriu Agenția pentru protecția drepturilor consumatorilor cu privire la
contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că este șofer profesionist. În anul
2000 a scris publicația „Radarul - nu e în lege”, informație pe care a căutat-o și
acumulat-o timp de 24 ani.

Menționează că în anul 2001, Plenul Curții Supreme de Justiție a recunoscut
utilizarea radarelor ilegale și a eliberat o încheiere cu recomandarea de a utiliza
radare europene, însă, Direcția Poliției Rutiere a hotărât de a utiliza radarele produse
în CSI.

Mai invocă că la data de 23 aprilie 2013, s-a adresat la Institutul Național de
Standardizare și Metrologie cu o cerere privind funcționarea radarelor, la care a
primit răspunsul nr. 16-10/07-130 din 15 mai 2013, în care este indicat că
dispozitivul „ISKRA-VIDEO” identifică automobilul care a depășit viteza din fluxul
de automobile ca rezultat al recenziei consecutivității cadrelor fixat.

Afirmă că nu este de acord cu răspunsul sus menționat și consideră că acesta
este contrar informației nr. 06-8a/120 din 26 februarie 2007.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 1 alin. (2), art. 2, art. 3, art. 14, art. 16, art. 21 alin. (4), art. 25 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Solicită reclamantul suspendarea actului administrativ prin care se permite utilizarea complexului „ISKRA-VIDEO”, anularea actului nr. 1-0727:2010 în partea utilizării complexului „ISKRA-VIDEO”, actul „ПМГ 06:2011” în partea utilizării complexului „ISKRA-VIDEO” și încasarea prejudiciului moral în sumă de 4000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 23 aprilie 2015, acțiune a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 2 mai 2017, a fost respins apelul declarat de către Dovgani Anatoli și menținută hotărârea Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 23 aprilie 2015.

La 27 iunie 2017, Dovgani Anatoli a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată, fiind emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural și fără aprecierea probelor.

Mai afirmă că circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii pe care prima instanță le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, iar concluziile primei instanțe expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Invocă că Institutul Național de Standardizare și Metrologie, în calitate de organism național de metrologie a emis actul administrativ nr. 0015-M, pct. 12 din 1 iunie 2010, prin care au inclus în Registrul de Stat al mijloacelor de măsurare nr. I-0727:2010 - Complex pentru măsurarea vitezei și înregistrarea imaginii video a mijloacelor de transport tip „ISKRA-VIDEO” cu eliberarea certificatului de recunoaștere a aprobării de model nr. 239R pe un termen de până la 1 martie 2012.

Sub acest aspect menționează la eliberarea acestei hotărâri, Institutul Național de Standardizare și Metrologie a încălcat Legea metrologiei, Legea cu privire la politie, Codul contravențional, deoarece a înlocuit semnificația unor termeni, or complexul „ISKRA-VIDEO” nu este măsurător de viteză a autovehiculelor, dar este măsurător de frecvență.

Consideră ca actul administrativ, și anume pct. 12 din hotărârea Institutul Național de Standardizare și Metrologie nr. 0015-M din 1 iunie 2010 în partea utilizării complexului „ISKRA-VIDEO” urmează a fi anulat, deoarece este emis contrar prevederilor legii și cu încălcarea procedurii stabilite.

Mai remarcă că neîntemeiat a fost respinsă încasarea prejudiciului moral, deoarece dânsul a fost sancționat contravențional în baza mijlocului de măsurare a vitezei „ISKRA-VIDEO”, care este de fapt mijloc de măsurare a frecvenței.

La data de 7 august 2017, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Însă, intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 27 iulie 2017 împotriva deciziei instanței de apel din 2 mai 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Dovgani Anatoli în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Dovgani Anatoli nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Dovgani Anatoli.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Dovgani Anatoli se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva